

И така прѣпорецъ-атъ на племѣнность-та са вдигна по-нависоко въ средъ сама-та Църква, за разореніе на священни-тѣ правила и христіанскій-атъ духъ на единство-то.

Мнѣніе-то на племѣнность-та по свирепо са заявяваше въ непреклонно-то упорство на предводители-тѣ на буна-та; тѣ не оставиха никое средство законно и незаконно за да повдигнатъ возбуненія противъ церковни-тѣ началници на всекадѣ, съ надѣжда че като са останови тая буна въ окружіе-то на вселенскій-атъ прѣстолъ, по-лъсно ще са учреди народоплемѣнна българска Църква.

Велика-та Църква по врѣмя-то на патріарха Григоріа отъ една страна като побърза да отсече совершенно това стремленіе на бунтовни-тѣ движенія и соблазны които са подклаждаха колкото въ Цариградъ толко и вънъ по епархіи-тѣ, а отъ друга страна като желаше да удовлетвори истинни-тѣ и потрѣбни духовни нужды на свои-тѣ чада за да са предпазятъ отъ яма-та на племѣнна-та разность, въ която съ разны хитрости и отъ всяка страна са бутаха; и съврѣменно за да са съхранятъ и священни-тѣ церковны правила ненарушени, също и правдини-тѣ на вселенскій-атъ престолъ, тя (Църква-та) сочини единъ проектъ за церковна една екзархія самоуправляема наистина, но зависяща канонически отъ вѣдомство-то на вселенскій-атъ патріархъ съ опредѣлены епархіи на Константинополскій престолъ.

Но по злощастію не са пріе този проектъ който удовлетворяваше законно и твърдѣ благоусердно духовни-тѣ нужды, само и само защото не отговаряше на умышленія-та на български-тѣ предводители, съ други думи защото реченный-атъ проектъ нѣмаше характеръ и духъ